

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: گلوبال ریسرچ، ۶ نومبر ۲۰۲۲*
نویسنده: محبوب ا. خواجه**
برگردان: سایت «۱۰ مهر»
۱۸ نومبر ۲۰۲۲

پاکستان، هرج و مرج سیاسی برنامه‌ریزی شده

عمران خان قربانی امید به آینده

هرج و مرج سیاسی برنامه‌ریزی شده قصد دارد کشور را به سوی اهداف فاجعه‌بار بیشتر و اعمال حکومت نظامی و رسیدن به عصر عدم اطمینان بزرگ و فراتر از آن، از بین بردن چشم‌انداز بازگشت به دموکراسی سوق دهد. همه شاخص‌ها حاکی از مداخله ناموجه سیاست‌های تحت رهبری امریکا برای تضعیف حقوق مردم و حمایت از یک رژیم نظامی در پاکستان است که به سمت سیاست خارجی با سناریوهای ضد چین و ضد روسیه گرایش دارد.

پاکستان به دنبال تغییر جهت است

روند امور جاری پاکستان، نشان‌دهنده چندین بحران با ماهیت حیاتی برای آزادی، امنیت و آینده این کشور است. هر جا ارتش به قدرت برسد، فرهنگ مثبت‌اندیشی، اخلاق، و امید به تغییر را از بین می‌برد. عمران خان «رژیم وارداتی کنونی عده معدودی» را متهم می‌کند که در حین رهبری راهپیمایی آزادی به سمت اسلام‌آباد به جان او سوءقصد کرده است. توده‌ها در سراسر پاکستان به این اقدام شریانه تضعیف حقوق مردم برای تعیین آینده خود در یک سیستم دموکراتیک واکنش نشان دادند. جنرال‌ها و همدستانشان شریف و بوتو فاقد مشروعیت حکومت بر کشورند. آنها بخشی از مشکلات هستند، نه راحل. اکثر آنها دارای سوابق جنائی می‌باشند، و فاقد امانت و صداقت سیاسی هستند و شاید هیچ ملت دیگری آنها را به عنوان چهره‌های سیاسی پذیرا نباشد.

هرج و مرج سیاسی برنامه‌ریزی شده قصد دارد کشور را به‌سوی اهداف فاجعه‌بار بیشتر و اعمال حکومت نظامی و رسیدن به عصر عدم اطمینان بزرگ و فراتر از آن، از بین بردن چشم‌انداز بازگشت به دموکراسی سوق دهد. همه شاخص‌ها حاکی از مداخله ناموجه سیاست‌های تحت رهبری امریکا برای تضعیف حقوق مردم و حمایت از یک رژیم نظامی در پاکستان است که به‌سمت سیاست خارجی با سناریوهای ضد چین و ضد روسیه گرایش دارد.

اغلب تراژیدی‌های وحشتناک همواره به قربانی کردن توده‌ها تمایل داشته‌اند. امروز، ملت در اثر حوادث فاجعه‌بار سیل، ناامنی و استثمار اجتماعی - اقتصادی و سیاسی فلج شده است. نخبگان حاکم و جنرال‌های پاکستان پذیرای عقل و پاسخگوئی نیستند. آنها نمی‌توانند الزامات امیدها و انتظارات نسل جدیدی از افراد تحصیل‌کرده و دارای اخلاق و فکر را درک کنند.

آینده متعلق به نسل جدید افراد تحصیل‌کرده است، نه جنرال‌های ساده‌لوح و قدیمی. آنها «قدرت» و «پاکستان» را دارائی و ملک طلق خود می‌دانند. رهبران اقتدارگرا بدون این که مورد سوال قرار گیرند با سرنوشت و آینده کشور بازی می‌کنند. آنها افراد اشتباهی هستند، که با تفکر اشتباه کارهای اشتباه انجام می‌دهند. اگر سیستم پاسخگوئی عادلانه‌ای وجود داشت، برخی از جنرال‌ها و سیاستمداران همدست می‌توانستند به دلیل جنایات خود علیه ملت با جوخه‌های اعدام روبه رو شوند. پاکستان سابقه پنج کودتای بزرگ به رهبری نظامی‌ها را دارد که به شکست و از دست دادن پاکستان شرقی ختم شد. آیا جنرال‌ها منتظر شکل‌گیری یک اتفاق ناگوار دیگر در تاریخ هستند؟ (نگاه کنید به استعمار بریتانیا و چگونه هند و پاکستان آزادی را از دست دادند. مجله تحقیقات جهانی و تفکر غیرمعمول: ۱/۱/۲۲)

جنید احمد و بن نورتون در («ویدیو: رژیم کودتائی پاکستان عمران خان را ممنوع می‌کند، مخالفان کشته می‌شوند، همانطور که ایالات متحده به روابط چین نگاه می‌کند، عادی‌سازی اسرائیل» گلوبال ریسرچ ۲۲/۱۰/۲۷) (۱) ، سعی می‌کنند توضیح دهند که چگونه مداخله ایالات متحده می‌تواند منافع ملی پاکستان را تضعیف کند. به‌بهانه‌ای واهی، خان از شرکت در هر انتخابات ملی آینده منع شد. به‌نظر می‌رسد چنین حکمی خلاف قانون اساسی هیچ توجیه قانونی ندارد.

پاکستان در جست و جوی آزادی و امنیت

عمران خان، بازیکن سابق کریکت و نخست‌وزیر سابق، قربانی فساد سیاسی نهادینه‌شده در پاکستان است. او با جنبش عدالت‌خواهی (حزب تحریک انصاف) شروعی تازه کرد تا فضا را برای یک جنبش با روحیه اخلاقی و فکری برای تغییر سیاسی آماده و ایجاد کند. کار آسانی نیست، در این راستا مشکلی بزرگ با ارادل و اوپاش شناخته‌شده، جنایتکاران متهم و توطئه‌گرانی وجود دارد که بیش از ۵۰ سال بر سیاست ملی تسلط داشته و دارند.

برای تغییر فرهنگ سیاسی ناآگاه و سادیستی، توده‌های پاکستانی مشتاقانه به‌دنبال فردی تحصیل‌کرده دوران جدید بودند تا امید به یک پاکستان صلح‌آمیز و مترقی را تحقق بخشند. عمران خان توسط یک مجمع جعلی و غیرقانونی که به‌طور مخفیانه توسط جنرال‌ها در اتحاد با مأموران مزدبگیر امریکا برای تضمین هرج و مرج و بی‌ثباتی سیاسی ترتیب داده شده بود، به‌طور ناگهانی از سمت نخست‌وزیری برکنار شد.

این می‌تواند تنها در خدمت منافع ستراتیژیک ایالات متحده و هند برای کنترل و مدیریت پاکستان از طریق حذف زرادخانه‌های هسته‌ای آن و تبدیل این کشور به برده اربابان خارجی و بدهی‌های غیرقابل پرداخت صندوق بین‌المللی پول باشد. این آن چیزی نیست که مردم پاکستان به‌دنبال آن باشند تا از آزادی، امنیت و حاکمیت خود چشم‌پوشی کنند. از قضا، جنرال‌های پاکستانی سابقه فروش منافع ملی خود را دارند و از ایالات متحده برای جنگ در افغانستان پول گرفته‌اند و به ایالات متحده اجازه داده و می‌دهند تا از پایگاه‌های کشور برای عملیات نظامی استفاده کند. نمایندگی

ایالات متحده آمریکا برای توسعه USAID مردم و ملت‌ها را می‌خرد و به بردگی می‌کشد که نتیجه آن همواره تسلط حکومتی ناکارآمد توسط عده‌ای معدود است.

سیاست‌گذاران سیاست خارجی آمریکا، جنرال‌های سیاستمدار پاکستانی را گدا می‌دانند، افرادی که برای جلب رضایت ارباب حاضر به هر نوع خوش‌رقصی‌اند - اربابی که هر وقت لازم می‌داند، آنها را متحد خود می‌خواند، اما وقتی نوبت تعهدی نسبت به پاکستانی‌ها می‌رسد، خنجر می‌زند. پاکستان سرخورده و جدا از ریشه‌های خود، به حرکت رو به جلو - نه به سمت تغییر، عادی شدن و پیشرفت - بلکه به سمت رویدادهای غم‌انگیزی که مرگ برنامه‌ریزی شده شهروندان، تخریب زیرساخت‌های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی، ناتوانی و قطع خطوط حیاتی را برمی‌انگیزد، و در نهایت به میدان جنگ برای شکاف‌های قومی و منطقه‌ای و فروپاشی ملی تبدیل می‌شود، ادامه می‌دهد. اندرو گاوین مارشال «چشم امپراتوری پاکستان - پاکستان چندپاره شده، بخش ۱ (گلوبال ریسرچ ۲۸/۵/۲۰۱۱) (۲)، بیان می‌کند که «در دسامبر سال ۲۰۰۰، سیا گزارشی از روندهای جهانی تا سال ۲۰۱۵ منتشر کرد که در آن آمده بود که تا سال ۲۰۱۵، جنگ در افغانستان ذاتاً با وضعیت پاکستان مرتبط است ... پاکستان متلاشی‌تر، منزوی‌تر و وابسته‌تر به کمک‌های مالی بین‌المللی خواهد بود.» خاطر نشان شد که جنگ به رهبری ایالات متحده در افغانستان در نهایت با هدف خلع سلاح اتمی پاکستان بوده است.

آیا خان می‌تواند فرهنگ سیاسی تحت سلطه استعمار نو را تغییر دهد؟

در یک مقایسه، عمران خان چهار سال سیاست بدون فساد داشت. او نه کسی را کشت و نه از هیچ بانکی دزدی کرد و مایل بود که در قبال قتل و دزدی ثروت برادران شریف، بوتوها، و زرداری و دیگران پاسخگویی قانونی داشته باشد. اما حکومت سیاسی پر از چهره‌های فاسد گذشته بود. بر اساس گزارش‌ها، ۶۳۲ کارمند ارشد دولتی با تابعیت دوگانه وجود دارد. خان برای اصلاح فرهنگ بغایت فاسد سیستماتیک، قادر به ارائه طرح یک برنامه عمل نبود. او به افراد تحصیل‌کرده و باهوش نسل جدید نیاز داشت تا ستراتیژیهای خلاقانه‌ای برای تغییرات سیاسی ارائه دهند. خیلی ساده، این اتفاق نیفتاد و او به عجله توسط یک توطئه سیاسی - نظامی از قدرت برکنار شد. عمران خان برای یک پاکستان جدید، درک و دیدگاهی دارد، اما او برای برنامه‌ریزی در راه آغاز تازه‌ای در پاکستان، به افراد تحصیل‌کرده نسل جدید نیاز دارد.

ادعاهای خان و تجربیات گذشته او می‌تواند به شناسایی عوامل شرور داخلی کمک کند. تجزیه و تحلیل فلم‌های حمله به او، نشان داد که این یک حمله بخوبی برنامه‌ریزی شده و هدفمند به یک رهبر ملی برای اهداف سیاسی بود. در حالی که بدبینی سیاسی در مورد سایر به اصطلاح سیاستمداران پاکستان امری بومی شده است، توده‌های پاکستانی با خوش‌بینی عمران خان را سیاستمداری بسیار صادق می‌بینند و به آغازی جدید، فارغ از فساد سیاسی که فرصت‌هایی را برای تغییر پایدار فراهم می‌سازد، امیدوارند. اگر یک نظام حقوقی قابل‌اجراء وجود دارد، باید تحقیقات مستقلی در مورد اتهامات صورت گیرد و مسئولین باید پاسخگوی جنایات فجیع خود باشند. این نویسنده طرح اصلاحی خاصی را برای مشکلات فعلی به اشتراک گذاشته است: لطفاً «پاکستان در جست و جوی آزادی و امنیت» (Pakistan in Search of Freedom)، مجله فکر غیرمعمول و تحقیقات جهانی (Uncommon Thought Journal and Global Research) ۲۲/۱۰/۲۰۲۲ را ببینید. (۳)

تحلیلگران ستراتیژیک غربی ادعا می‌کنند که پاکستان یک «دولت شکست‌خورده» است زیرا توسط نخبگان سیاسی - نظامی مشکوک اداره می‌شود. رهبران کنونی پاکستان در پاسخ به مطالبات عمومی سکوت کرکننده‌ای نشان می‌دهند،

زیرا فاقد مشروعیت و یکپارچگی سیاسی‌اند. استبداد همیشه ناتوان و زود گذر است. هنگامی که سیاستمداران سادیست نمی‌توانند مجموعه‌ای از مشکلات را حل کنند، اغلب برای منحرف کردن توده‌ها، ایده‌های ساده‌لوحانه دیگری را برای ایجاد مشکلات بحرانی‌تر طرح و اجراء می‌کنند. سوءقصد به جان خان می‌تواند در این زمینه یک انحراف باشد. پاکستان در ابتداء منعکس‌کننده یک فرهنگ سیاسی اخلاقی و فکری نامیدکننده است. راحل فرهنگ سیاسی بیمارگونه سیاست پاکستان از نظر اخلاقی و فکری چیست؟ با توجه به شکست آشکار رژیم کنونی تحت رهبری شهباز شریف، مردم وظیفه‌شناس و نهادهای سیاسی متشکل باید یک حکومت جدید وحدت ملی با رهبری غیرحزبی، دولتی هوشمند و صادق را جایگزین دولت شهباز شریف کنند. به‌نظر می‌رسد این تغییر فوری سیاسی برای بازگرداندن شرایط عادی و حکومت سیاسی پایدار ضروری باشد. تصور این که در غیاب یک مجلس ملی با نمایندگان واقعی مردم، اقدامی علیه شهباز شریف انجام می‌شود، دشوار است؛ اما برای تأیید مجدد بی‌خاصیتی و بی‌کفایتی چنین مجلسی که پناهگاه دولتمردانی ناتوان از ارائه گزینه‌های دموکراتیک قابل اجرا برای تغییر در زمانی است که واقعیت‌های زندگی اقتضا می‌کند، لازم به‌نظر می‌رسد. نهادهای مسؤول باید برای حفاظت از منافع ملی، آزادی و تمامیت ارضی کشور و اکثت نشان دهند تا در صورت لزوم شرایط تغییرات ضرور را فراهم کنند. جنرال‌ها و شریف اگر حس تاریخ، استدلال و پاسخگوئی دارند، باید فوراً تاریخ انتخابات ملی جدید را اعلام کنند و کشور را از بی‌ثباتی بیشتر و آینده‌ای تاریک و ناپایدار نجات دهند.

* <https://www.globalresearch.ca/pakistan-imran-khan-victim-hope-future/5798231>

** - دکتر محبوب ا. خواجه دارای تخصص در امور بین‌الملل - امنیت جهانی، صلح و حل منازعه با علاقه شدید به فرهنگ‌ها و تمدن‌های تطبیقی اسلامی - غربی و نویسنده چندین نشریه از جمله جدیدترین آنها: یک بشریت و بازسازی صلح جهانی، امنیت و حل و فصل منازعات است. انتشارات آکادمیک لامبرت، المان، ۱۲/۲۰۱۹.

۱- <https://www.globalresearch.ca/video-pakistan-coup-regime-bans-imran-khan-dissidents-killed-as-us-eyes-china-ties-israel-normalization/5797297>

۲- <https://www.globalresearch.ca/imperial-eye-on-pakistan/25009>

۳- <https://www.globalresearch.ca/pakistan-search-freedom-security/5796668>